

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY

Редкація: Адміністрація
Svoboda 30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(212) 227-4125
УНІОСОЮЗ (201) 451-2200
Нью-Йорк (212) 227-5250

РІК LXXXVII. Ч. 40. ДЖЕРСІ СІТІ НЬО ЙОРК, СЕРЕДА, 20-го ЛЮТОГО 1980 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 20, 1980 No. 40. VOL. LXXXVII.

ЛІГА ПРОТИ ЗНЕСЛАВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ІМЕНІ ПРОВЕЛА ЧЕРГОВІ УСПІШНІ АКЦІЇ

Філадельфія, Па. (Ф. Лукінович). — У четвер 24-го січня з рамени "Ліги проти Знеславлення Українського Імені" група чотирьох філадельфійців у складі: голови Дзвінки Швед, секретаря Ігоря Мірчука та двох колишніх в'язнів з Авшвицу д-ра Петра Мірчука та Ф. Лукіновича — відвідали Вашингтон, де, згідно з попередніми домовленнями, відбули зустрічі з асистентами сенаторів Пенсильванії Р. Швайкера та Дж. Гайнца, із дорадником президента Едвардом Сандерсом і з директором "Ради Голокосту" М. Філдманом та д-ром М. Беренбавом.

Члени групи вранці на розмові в Капітолі з асистентами обох сенаторів висунули справу відсутності українців у президентській Комісії Голокосту. Обидва асистенти були дуже зацікавлені цим і попросили від членів ліги доказів дискримінації в судовій справі та приобіцяли, що поспіють своїм сенаторам про це.

По обіді група відвідала у Білому Домі бюро Едварда Сандерса, старшого дорадника президента у справах внутрішніх та зовнішніх ділянок. Старший дорадник президента прийняв її щиро та з увагою. В пізнішогодинній дискусії було

порушено ряд справ і питань, у тому знову про відсутність українців у складі Комісії Голокосту, як також і в делегації, що їздила до Авшвицу та Києва, і про брак напису українською мовою на ленті, що її поклали у Бабиному Яру. Як відомо, президент Картер створив Комісію Голокосту в листопаді 1978 року, а очолив її Елі Вайзел. У вересні, 1979 року ця комісія опублікувала брошуру на 40 сторінок друку; в ній крім звіту із праці було висловлено ряд пропозицій. На цьому комісія закінчила своє існування та розв'язалася.

В пропозиціях комісії було створення іншого тіла, а саме Ради Голокосту (U.S. Memorial Council on the Holocaust), як також і заснування постійного музею голокосту. Маючи це на увазі, члени групи запитали пана Сандерса, хто є чи хто може стати членом цієї ради? Скільки членів вона матиме? Як кваліфікації вимагаються для членів, хто призначає, іменує їх тощо? На ці питання Едвард Сандерс відповів, що вона є ще в стані формування та що остаточне рішення у всіх справах матиме Президент, який також іменуватиме членів ради.

(Закінчення на стор. 3)

ЛІБЕРАЛЬНА ПАРТІЯ В КАНАДІ ПЕРЕМОГЛА У ВИБОРАХ, ЕЛЛІОТ ТРУДО ЗНОВУ ФОРМУВАТИМЕ НОВИЙ УРЯД

П'єр Елліот Трудо у розмові з Норманом Кафіком, колишнім міністром багатокультурності.

Оттава, Канада. — Колишній прем'єр міністр Канади П'єр Елліот Трудо і його Ліберальна партія, які не отримали підтримки у виборців сім місяців тому, знову повернулися до влади у висліді виборів в Канаді, які відбулися тут в понеділок, 18-го лютого ц.р., здобувачи велику перемогу над Прогресивно-Консервативною партією, що її в останньому часі очолював прем'єр Джозеф Кларк. Ліберальна партія за неостаточними ще підрахунками здобула 148 місць в парламенті, Прогресивно-Консервативна 83 місця, а соціалістична, т. зв. Нова Демократична партія, 23 місця. 28 місць на усіх 282 ще покищо не обсяджені, але не є виключним, що після остаточного підрахування голосів, котріся з більших політичних партій отримає додаткову кількість місць у парламенті.

Відсотково беручи — майже половину голосів отри-

мали ліберали, 28,6 відсотків консерватисти, а 18 нові демократи.

Сформований сім місяців тому уряд прем'єра Джозефа Кларка впа, як твердять політичні спостерігачі, через його енергетичну і податкову політику. Найбільше голосів ліберали отримали в провінціях Квебек і Онтаріо, а найменше у західних провінціях Альберті і Саскачевані, які підтримували Кларка. Ліберальній партії допомогла також обставина, що дотеперішній прем'єр Кларк минав кілька разів свою політику, обороняючи при тому вперто свою енергетичну програму, яка була дуже непопулярною в Канаді.

Політичні коментатори думають, що П'єр Елліот Трудо буде формувати новий уряд і взагалі не братиме до уваги енергетичної програми Кларка, а намагатиметься ці проблеми, які, до речі, є найтяжчими проблемами Канади, розв'язати іншим способом.

В Москві народ помалу довідується про правдиві події в Афганістані

Москва, СССР. — Хоч Кремль уживав всіх можливих заходів, щоб населення СССР нічого не довідалось про справжню суть подій в Афганістані, проте в столиці Советського Союзу росте публічний неспокій. — лише "US News & World Report" з 18-го лютого. Все більше і більше коментатори подій і часописи в СССР попереджують населення, що боротьба "врятувати афганістанську революцію" ще не завершена, не зважаючи на те, що в тій азійській країні в цей час перебувають, — згідно з підрахунком західних розвідок агенцій, — шість дивізій советських військових сил.

"Правда", пресовий орган ЦК КПСС, оголошує, що "революція в небезпеці;

вороги її ще не склали зброї," і повідомляє, що афганські повстанці дістають шораз кращу зброю і вишкіл — допомогу, що начебто приходить із ЗСА і Китаю. Повстанці все більше удосконалюють вміння висаджувати в повітря мости, бо власне мости, в країні без залізниць і з малою кількістю шосейних доріг, є найдогіднішою шлюхою для руйнування. Згідно з рапортами знавців, наявні позначки того, що Кремль підготував ґрунт для оголошення своєю підданним, що советська армія або збирається активно виступити або вже заангажована у війні в Афганістані. Досі советські провідники заперечували активну участь советських

Помер Дейвід Дженсен — відомий артист кінофільмів та телевізійних серій

Малібу, Каліфорнія. — Тут, у середу, 13-го лютого ц.р., помер, правдоподібно, після серцевої атаки, 49-річний Дейвід Дженсен — незвичайно популярний і відомий артист кінофільмів та телевізійних програм, зокрема знаної телевізійної серії "Втікан", яка здобула Еммі нагороду і проходила на екрані від 1963 до 1967 року. Тут він відіграв головну роль лікаря, д-ра Річарда Кімбле, який переживав різні бурхливі пригоди, з яких він виходив завжди героєм.

Дейвід Дженсен завжди відігравав роль, в яких герої представляли собою сильний і завзятий характер і в яких домінувала виразна риса порядної людини, прихильності до героїзму. Дейвід Дженсен розпочав свою кар'єру в кіно, мавши 15 років, коли вперше виступив із Соном. Геніє у фільмі "Це — присмієнь",

дійсності вони позитивні характері, які діють в протязі так званих "чорних характерів".

Після його успішних виступів на телевізійному екрані він відіграв важливі ролі у таких двох фільмах, як: "Грін Берет" та "Шуго Фішермен". Кілька місяців тому Дейвід Дженсен, підсумовуючи свої виступи сказав, що він виступав у понад сто фільмах і телевізійних серіях.

Дійсно прізвище Дейвіда Дженсена, який народився у Напоні, Небраска, 27-го березня 1930 року, було Дейвід Гаролд Меєр; це в дитинстві, розійшися його батьки і його матір, колишня "Зігфілд гирл" і "Міс Небраска", вдруге виїхала заміж за Юджина Дженсена. Дейвід Дженсен розпочав свою кар'єру в кіно, мавши 15 років, коли вперше виступив із Соном. Геніє у фільмі "Це — присмієнь",

СОВЕТСЬКИЙ ДЕЛЕГАТ ОБУРЮЄТЬСЯ ЗА ПРОТЕСТ В СПРАВІ АРЕШТУВАННЯ ПОЛЬСЬКОЇ СЕКРЕТАРКИ О Н

Об'єднані Нації, Н.Й. — Михайл А. Харламов, заступник советського делегата до Об'єднаних Націй, висловив домагання гострою мовою, щоб Генеральний секретар д-р Курт Вальдгайм "покарав" персонал О Н, які протестували проти арештування Аліції Веселовської, яка була затримана в Секретаріаті О Н і яку арештували минулого літа в Польщі, де вона була на відвідинях у своїх родичів у переїзді до Монголії, місця її нового урядового призначення.

У своєму листі Харламов оскаржив членів Секретаріату в тому, що вони "образили" Советський Союз, Леоніда Брежнєва та інші держави-члени об'єднаних Націй. Він назвав оборонний протест урядовців О Н "наклепницькими анти-советськими вигадками" та "особистого образю голови советської держави".

Причиною советського протесту є Аліція Веселовська, з польського роду, яка прибула до Америки кілька років тому і дістала працю секретарки та перекладача в О Н. Її есен-туально перенесли до бюро О Н у Улан Баторі в Монголії. Не відчувачи нічого за собою, що могло б було ускладнити її перебування в Польщі, вона у переїзді до Монголії відвідала своїх

батьків. В дні 10-го серпня 1979 року її арештувала польська військова розвідка та держить її в ізоляції по нинішній день.

Урядники О Н і співтовариші Аліції Веселовської намагалися відвідати її в польській тюрмі, але їм не дано дозволу на в'їзд у Польщу, через що вони звинувачують польський уряд у порушенні прав людини. У відповідь, польський уряд заявив, що А. Веселовська є під слідством за "злочини", які не є пов'язані з її роботою в О Н і тому вона не має права недоторкості, як службовець О Н. 23-го січня ц.р. Члени юнії урядовців в О Н відбули протестацийне віче, на якому обвинувачували Советський Союз і Польщу.

Польська місія до О Н скаржилася на юнію службовців в О Н та на розголос справи Веселовської в американській пресі. Управління також звернулося до Генерального секретаря О Н, щоб він зробив демарш до Міжнародного Суду Справедливості в Га-зі, Голландія, за порадогой інструкцій, чи польський уряд, арештуючи панну Веселовську, не порушив до-говір, який охороняє права службовців Об'єднаних Націй.

Югославія у воєнному поготівлі при погіршенні здоров'я Тіта

Београд, Югославія. — Згідно з медичними бюлетенями, стан здоров'я президента Тіта значно погіршився в останніх днях.

У парі з тим країна почала прибирати вигляд воєнного поготівлі. На спеціальному зібранні Крайової Оборонної Ради Колективного Президентства під головуванням віцепрезидента Лазара Колієвського, обговорювано "завдання збройних сил та оборонні приготування країни згідно з визначеними планами", як повідомила офіційна югославська пресова агенція, Танюг.

Л. Колієвський, 66-літній партійний діяч з Македонії, виконуватиме функції президента восьмичленного Колективного Президентства аж до травня, як-що помере президент Тіто. Назагал, ще не видно в країні познач загальної мобілізації. Але між більшістю спостерігачів і багатьма визначними югославцями є переконання, що 87-літній Тіто, який залізною рукою правив Югославію 35 років, має дуже слабі вигляди на видачування. Група вісьмох лікарів, які лікуються Тітом у спеціальній клініці в Любляні, повідомили, що стан здоров'я Тіта погіршується через труднощі з нирками, а день пізніше другий медичний бюлетень подав про "труднощі з функціонуванням серця".

Важливою особою, яка уважається визначним організатором та планувальником за кулісами, є Владімір Бакаріч; він має 68 років життя і є другим маршалом Тіта з часів війни. Він також рівночасно є членом Президії партії, Колективного Президентства та головою Державної ради для Охорони конституційного порядку.

АФГАНІСТАНСЬКА АФЕРА РОЗЧАРОВУЄ МОСКВУ

Москва. — Західні дипломати в Москві повідомляють, що лідери Кремля аж тепер розуміють, що інвазія СССР в Афганістані обернулася не тим боком, якого вони сподівалися. Щоб рятувати ситуацію і навести шкідливу Москву робить заходи в світі здобути підтримку для її потягнень в Афганістані, вперваючи світ, що, мовляв, Америка зазіхала на Афганістан, бажаючи в ньому творити свої радіофони бази для збирання інформації про СССР. Намагаючись порозуміти Західну Європу і

Президент Тіто, як відомо, в клініці в Любляні від половини січня ц.р. перейшов дві операції і він має також цукрицю.

На випадок смерті Тіта, влада в країні не перейде в одні руки, а буде виконуватися колективно двома державними тілами, які Тіто тепер очолює, а це: Колективне Президентство — найвищий орган уряду, та Президія партії — 24-членний орган, що є найвищим тілом Югославської Ліги комуністів.

Ці два державні тіла будуть під головуванням президентів з різних республік, що будуть мінятися кожного року. Югославія має тепер шість республік і дві автономні провінції.

Лазар Колієвський, македонець, став віцепрезидентом у травні 1979 року і буде змінений у травні ц.р. Президентом Президії партії є Стеван Доронський, серб, каденція якого кінчається в листопаді цього року.

Важливою особою, яка уважається визначним організатором та планувальником за кулісами, є Владімір Бакаріч; він має 68 років життя і є другим маршалом Тіта з часів війни. Він також рівночасно є членом Президії партії, Колективного Президентства та головою Державної ради для Охорони конституційного порядку.

ЗСА, кремлівські лідери скеровують ісламський гнів на Вашингтон та зменшують свій критицизм Західної Європи.

Москва. — Покищо нема конкретних познач, що існує розбрат у самому Політорго вже сьогодні, але західні дипломати в Москві передають, що коли не вдасться Олімпіада в Москві, в Афганістані триватиме війна, а Росія матиме третій раз рік за роком невротай, — то можна бути певним, що в партії почнеться суперечка і внутрішні розбіжності.

УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДИ ВІДЗНАЧУЮТЬ 88-РІЧЧЯ ПАТРІАРХА ЙОСИФА

Блаженніший Патріарх Йосиф Сліпий

Рим, Італія. — Як відомо, 17-го літо 1980 року Блаженнішому Патріархові Йосифу Сліпому, Голові Помісної Української Католицької Церкви, колишньому ректорові Української Богословської Академії у Львові, визначному богословові-науковцеві, автору багатьох студійних праць почесному членові НТШ, почесному докторові Українського Вільного Університету і кількох інших університетів також в ЗСА і Канаді, сповнилося 88 років життя.

Ювілята для розбудови і зміцнення УКЦеркви та з його героїську поставу у важких часах комуністично-московської окупації та довголітнього ув'язнення. Українці, де вони не перебували б, з особливим пієтетом згадують Ювілята і його працю в користь УКЦеркви, піднесення престижу української науки і оборони українського імені на міжнародних форумах та інші важливі почини.

Українська спільнота на поселеннях молила Господа Бога, щоб Він наділив Його Блаженство Божим благословенням і дав йому спокій у вічності. Українська спільнота на поселеннях у Львові у зльненій від ворогів Українській Незалежній Соборній Державі.

Українські виступи на Зимовій Олімпіаді в Лейк Плесіді

Лейк Плесід, Н.Й. — XIII Зимова Олімпіада (УІС "Смолюскін"). — У суботу, 16-го лютого ц.р., тут на XIII Зимових Олімпійських Ігрищах розпочалися Олімпійські виступи, які організує "Смолюскін" — Організація "Захисту Прав Людини в Україні". У п'ятницю, 15-го лютого, міст із ЗСА та Канади молоді співробітники "Смолюскіну", які замішались у неадекватні місцевості від Лейк Плесіду, відкриваючи інформаційне бюро, де підготується українські виступи на Олімпіаді і дасться інформація для чужої преси.

Основною ціллю українських виступів є: 1. У зв'язку з масовими арештами в Україні й в інших республіках СССР та в зв'язку з інвазією советськими військами Афганістану — перенести Олімпійські Ігрища з Москви в нейтральну країну; 2. домогатися незалежної участі України в Олімпійських Ігрищах; 3. протестувати проти советського колоніалізму в спорті.

Щоби осягнути цю ціль "Смолюскін" видав відповідні летючки, наліпки на автомобілі, поштову картку для підпису зі зверненням до президента Міжнародної Олімпійської Організації (МОК) лорда Кілланина, протести і олімпійські відзначки та інші інформаційні матеріали.

Перший український виступ у Лейк Плесіді відбувся на гокейових змаганнях команди СССР з Польщею. У черзі змагань було вишено величавий напис (довжиною 25 метрів) — "No Moskou" з Олімпійськими кольцатами обведеними кольочним дотром". Крім того було виставлено напис довжиною 20 метрів в українській і англійській мовах — "Свобода Україні", навпроти советської групи, яка була присутня на арені. Після кількох разів піднесення цих написів поліція, на вимогу советських представників, і агенти служби, безпечно обставили членів групи, щоби унеможливити даліше вивішування цих написів в інших місцях. Напис — "Свобода Україні" поліція конфіскувала.

Уміжчасі інші члени групи роздали тисячі летючок, наліпок і протестних олімпійських відзначок. Велике зацікавлення цих протестом виявилось у представників європейської преси. Головний кореспондент французької газети "Ле Фігаро" мав довшу розмову з членами української групи. Іншим кореспондентом роздано закладений пригтований пакети інформаційних матеріалів. На шій же арені інтерв'ю для українських радіопередач радіо "Свобода" дав Осип Зінкевич, а для українського відділу "Голосу Америки" Андрій Каркош. Цього ж самого вечора ці інтерв'ю, у яких подано інформацію про шій виступ, було передано шими ж радіостанціями.

Після довгих телефонічних розмов цього ж дня, у суботу, 16-го лютого, представники української групи: А. Каркош і О. Зінкевич відвідали бюро Міжнародного Олімпійського Комітету, доручили формальне прохання, щоби лорд Кілланин, президент МОК, прийняв представників української групи і формально перебрав нові документи — заклики членів Правозахисного Руху в СССР у справі Літньої Олімпіади в Москві. Наступного дня Секретаріат МОК-у в імені лорда Кілланина повідомив українську групу, що офіційно МОК цих документів не може переробити згідно з їхнім статутом, а може прийняти за посередництва Американського Олімпійського Комітету. В часі

Після довгих телефонічних розмов цього ж дня, у суботу, 16-го лютого, представники української групи: А. Каркош і О. Зінкевич відвідали бюро Міжнародного Олімпійського Комітету, доручили формальне прохання, щоби лорд Кілланин, президент МОК, прийняв представників української групи і формально перебрав нові документи — заклики членів Правозахисного Руху в СССР у справі Літньої Олімпіади в Москві. Наступного дня Секретаріат МОК-у в імені лорда Кілланина повідомив українську групу, що офіційно МОК цих документів не може переробити згідно з їхнім статутом, а може прийняти за посередництва Американського Олімпійського Комітету. В часі

Після довгих телефонічних розмов цього ж дня, у суботу, 16-го лютого, представники української групи: А. Каркош і О. Зінкевич відвідали бюро Міжнародного Олімпійського Комітету, доручили формальне прохання, щоби лорд Кілланин, президент МОК, прийняв представників української групи і формально перебрав нові документи — заклики членів Правозахисного Руху в СССР у справі Літньої Олімпіади в Москві. Наступного дня Секретаріат МОК-у в імені лорда Кілланина повідомив українську групу, що офіційно МОК цих документів не може переробити згідно з їхнім статутом, а може прийняти за посередництва Американського Олімпійського Комітету. В часі

Після довгих телефонічних розмов цього ж дня, у суботу, 16-го лютого, представники української групи: А. Каркош і О. Зінкевич відвідали бюро Міжнародного Олімпійського Комітету, доручили формальне прохання, щоби лорд Кілланин, президент МОК, прийняв представників української групи і формально перебрав нові документи — заклики членів Правозахисного Руху в СССР у справі Літньої Олімпіади в Москві. Наступного дня Секретаріат МОК-у в імені лорда Кілланина повідомив українську групу, що офіційно МОК цих документів не може переробити згідно з їхнім статутом, а може прийняти за посередництва Американського Олімпійського Комітету. В часі

ВІДЗНАЧЕННЯ О. ШАМБЕЛЯНА РОБЕРТА МОСКАЛЯ УКРАЇНЦЕМ РОКУ

Проф. Петро Стерчо вручає о. шамбелянові Робертові Москалеві грамоту.

Філадельфія, Па. (УККА). — Відділ УККА у Філадельфії, що його очолює проф. д-р Петро Стерчо, відзначив о. шамбел'яна Роберта Москаля, канцлера української Католицької Митрополії, заступника президента Централі УККА та головного президента СУК "Провидіння", грамотою України Року.

Відзначення переведено в рамках святкування річниці проголошення самостійності й соборності України, що відбулися заходами Відділу УККА у формі бенкету й балу в суботу, 26-го січня, з участю посади міста Філадельфії Вільяма Гріна, кількох членів Миської ради, трьох суддів і представника губернатора

Пенсильванії, та стейтської сенаторки пані Дженетт Рібман.

Кандидата на Українця Року представив Митрополіт Баранецький, секретар Відділу УККА, такими словами: ".....Кандидатом на Українця Року є людина надзвичайних якостей. Це син вже в Америці народжений, батьків, який не тільки прекрасно володіє українською мовою, але й уживав цієї мови для золотостого проповідання Слова Божого, для заохочування американських українців працювати для добра українського народу, допомагати по-неволеним братам і сестрам в Україні, яких наш кандидат

(Закінчення на стор. 4)

Появився бібліографічний покажчик української преси в діаспорі за 1975-1978 рр.

Клівленд, Огайо. — Прикінці 1979 року заходами Українського Музею-Архіву в Клівленді з'явився тут шостий випуск "Бібліографічного покажчика української преси поза межами України", річник X-XIII за 1975-1978 рр., опрацьований д-ром Олександром Федінським; виданий офсетом з машинопису, обіймає 88 сторінок; наклад 700 примірників, з яких більшість розсилається безплатно українській пресі в заміну за надіслані до УМА пресові органи, та українським науковим установам і бібліотекам.

До цього покажчика української преси включені не лише загально відомі й поширені пресові органи, доступні для ширшої публіки, але також видання, призначені для обмеженого кола читачів, як бюлетені наукових, професійних, економічних і інших установ, журналів молодеческих організацій чи поодиноких шкіл або парафій, а навіть одноднівників.

В покажчику подані всі доступні інформації про кожне видання: крім назви й підзаголовка в обох мовах (Закінчення на стор. 3)

ЛІГА ПРОТИ...

(Закінчення зі стор. 1)

Пані Швед і інші члени групи поставили вимогу, щоб у склад ради був включений щонайменше один представник від українців, з чим п. Сандерс згодився.

Вичерпавши теми розмови, група разом із п. Сандерсом, котрий сам запропонував піти з нею до Бюро Ради Голокост, відвідали нові приміщення ради, де голова М. Фрідман та його заступник М. Беренбаум вже чекали.

Питання, що їх ставили члени групи, були такі самі, що їх висловлювано раніше Сандерсові. На ці питання, одержувано подібні відповіді, за винятком застереження М. Фрідмана, що належність до певної етнічної групи не забезпечує її автоматично мати представника в раді, бо про членство рішення професійні кваліфікації. Директор Фрідман підкреслює, що навіть, коли б не було українського представника на Раді Голокосту, про українську справу не забудуть, тому, що в раді будуть спеціалісти, які тим займатимуться.

Очевидно, що це викликало одностайні застереження членів групи, бо хто буде краще знати про кривд заподіяних українцям і обстоювати інтереси українських жертв "Голокосту", як не вони самі? Тому знову група ставила домагання, щоб українці мали не менше як одного представника. Як доказ пані Швед пригадала д-ру Беренбаумові, що хоч були спеціалісти на попередній комісії, все ж такі лентя, яку ставили на пам'ятник у Бабинім Яру, не мала українського напису.

Доктор Беренбаум відповів, що вони спершу забули, а коли пригадали собі, то вже не було часу і не могли знайти особи, котра могла б це написати по-українськи. Голова ліги тут підкреснула, що власне тому треба українського представника, щоб це не повторилося.

По дво-і півгодинній дискусії члени ліги запропонували директору Фрідманові, щоб він звітнував президенту Картерові про зустріч з ними, але коли він відмовився, ліга заперила його, що сама потурбується про звітування.

Ліга була заснована півтора року тому, її управа та членство складається із молодшої, активної української генерації. Ліга має контакт з іншими етнічними групами, як наприклад, із "Американсько-Жидівським Комітетом", писала листи проти знешчавлення та робить заходи насвітлення кривд, заподіяних українському народові, бо чомусь в американській ментальності слово "голокост" звучить виключно до кривд, заподіяних нацистами жидам. Це діється майбутньому, що представники жидівської етнічної групи майже змоніполізували членство в комісії, та завдяки шестигодньому фільму про "Голокост", що був висвітлюваний у ЗСА та в інших країнах, із негативною, на жаль, оцінкою українців.

Всюди, де група переводила розмови, голова ліги Д. Швед залишала односторонню інформацію про цілі ліги. Врешті, у відповідь 29-го січня, Д. Швед одержала телефонічне повідомлення від директора Фрідмана, який повідомив, що треба до п'ятниці 1-го лютого 1980 року подати ім'я кандидата до Ради Голокост, із їхніми кваліфікаціями. Ліга в порозумінні з центральною УККА справу негайно полагодила. Цей перший позитивний крок для членства українців у Раді Голокост є безперечно успішним заходом. Ліги проти знешчавлення Українського Ім'яни, яка стартуватиме довести цю переважну справу до кінця.

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — Комісія Патріяршого Фонду

повідомляє:
на ПАТРІАРШІЙ ФОНД зложили:
VII — 79

По 100.00 дол. — Н. Попель, М. А. Похмурські, Ю. Голубчик, Н. Н., д-р Т. Цісик;
60.00 дол. — І. Плювак, в пам'ять бл. п. Павла Плювака;
50.00 дол. — Ю. І. О. Бачинські;
27.00 дол. — З доповіді о. П. Стецюка в Денвері, Кол.;
25.00 дол. — д-р О. Силик, в пам'ять бл. п. Г. Гордєцького, С. і А. Кучкуда;
20.00 дол. — В. Пасичняк, в пам'ять бл. п. о. А. Тимкова;
по 10.00 дол. — Д. Шабля, д-р Трохимчук (додаток до збірки в Йонкерсі з 14. VI.).

Листа ч. 1249, Кергонксон, Н. Я. Патріярхальне Товариство, збирав д-р М. Барусевич.
по 20.00 дол. — д-р В. і Я. Ціханські, д-р М. Барусевич, М. Мороз, О. Олішник, М. Яримович, М. і А. Куриляк, В. Г. Хамула;
15.00 дол. — М. Василік;
по 10.00 дол. — М. Крижановський, Р. Патріло, І. Мудра;
по 5.00 дол. — Д. Горнякович, В. Квас, Н. Н., Н. Н. І. Лесів, І. Загалюк, О. Денисенко, Р. Татарський, Салук, Ю. Говшовський, Е. Дорік, Т. А. Лесів, д-р Б. Кондра, П. О., М. Лаврук, О. Бедрий, М. Тхір, М. Рекичка, П. Панчак, М. Квас;
3.00 дол. — Т. Шмотолоха.

Листа ч. 1041, Кергонксон, Н. Я., Патріярхальне Товариство, збирав д-р М. Барусевич.
25.00 дол. — М. Юркі;
по 10.00 дол. — Григоренко Зинаїда, Маренін М., Бу-бела А.;
по 5.00 дол. — Хухра Д., Хлистяк І.

Листа ч. 1281, Філадельфія, в пам'ять бл. п. Юстини Огеновської, збирав д-р Роман Кос.
50.00 дол. — І. В. і А. Маєвські;
по 10.00 дол. — Неля Кліш, д-р Р. і А. Кос, А. Швабук, І. С. О. Кульчицькі, І. С. Слонські, О. і Е. Зелінські;
по 5.00 дол. — Е. Чайковський, О. Дяченко, Е. Костюк, О. Масюк, Т. Маринян.

Українське Патріярхальне Товариство в Детройті, Міш. Листа ч. 1, замість квітів на могилу бл. п. д-ра Дениса Квітковського.
50.00 дол. — Стрихар Б.;
25.00 дол. — Гордінський Р.;
по 10.00 дол. — Ромаха А., Соловій О. Б., Захарій В., Конопда Я., Малиновський Я.;
5.00 дол. — Смух К.

Українське Патріярхальне Товариство в Детройті, Міш. Листа ч. 2.
350.00 дол. — Українське Патріярхальне Товариство — Відділ в Детройті;
10.00 дол. — Когут Тарас, в пам'ять бл. п. д-ра Д. Квітковського;
5 дол. — Меронек У., в пам'ять бл. п. д-ра Д. Квітковського;
по 5.00 дол. — в пам'ять бл. п. д-ра Д. Квітковського: Пиро М., Климишин М., Шербіт В.

Листа ч. 43, замість квітів на могилу д-ра Дениса Квітковського.
100.00 дол. — Феденко С. А.;
по 25.00 дол. — Балтарович Р., Мороз Р. О.;
по 20.00 дол. — д-р Король В. Н., д-р Сілецький Я. Е., Дубицька Н., Дубицький М. С.;
15.00 дол. — Праціс П. Н.;
по 10.00 дол. — Климишин С. Е., Кунишський М. Н., Конох П. Д., Лаврин М. Н., Сена Я., Шуровський С., Бакстер О., Маньковський.

Листа ч. 3, Українське Патріярхальне Товариство, Детройт. Замість квітів на могилу бл. п. Марії Продан-Прокопович.
35.00 дол. — Степняк З. О.;
по 10.00 дол. — Чапельський О. Л., Куленський М. Н., Цяпа М., Огар В. О., Шевчук Т. З., Пахолок І. М., Бравінська З.;
по 5.00 дол. — Рогач С., Чехут О.

Українське Патріярхальне Товариство в Детройті.
200.00 дол. — Гоів Зенон і Ярослав;
50.00 дол. — Лаврин М.;
40.00 дол. — Панчак І.;
35.00 дол. — Кульчицька О.;
30.00 дол. — Григорчук С. (трьома датками по 10.00 дол.);
по 25.00 дол. — Білий С. Сторожук Б.;
20.00 дол. — Кордуба Б.;
по 10.00 дол. — Корбяк А., Гузар Р.;
5.00 дол. — Несторович В.

Комісія Патріяршого Фонду Товариства Свята Софія висловлює щирі подяку усім Вельмишановним збірщикам і Жертводавцям.
Датки на Патріярший Фонд можна складати на руки уповноважених збірщиків або висилати на адресу:

ST. SOPHIA RELIGIOUS ASSOCIATION — PATRIARCHAL FUND
7911 Whitewood Rd., Philadelphia, Pa. 19117
Всі датки Товариства Свята Софія — Патріярший Фонд, можна відтати від податку — IRS No. 23-74380645.

Увага! ІЗ НОВИХ ВИДАНЬ Увага!
Можна вже замовляти в книгарському відділі при "Свободі"

НА ЛЮДСЬКИХ ОЗЕРАХ
Поетії
ВОЛОДИМИРА ДЕМУС
88 сторінок. Ціна \$2.50 з пересилкою.
Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує 5% стейтського податку.
"СВОБОДА" BOOKSTORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

У Москві народ...

(Закінчення зі стор. 1)

військ проти афганських повстанців і проти тих афганістанських військових частин, які перейшли на бік повстанців. Як знаємо, війсьсько сучасного просоветського Афганістану вивінуване і вишколене советами.

Тепер советське офіційне пояснення, чому розпочалися збройні неспокої в Афганістані, є інше від того, яке було донедавна.

Перше панував мотив: "боротьба революціонерів проти феодалів", тепер же власті в Советському Союзі оскаржують Америку в тому, що ЗСА мали і мають намір влаштувати мілітарні бази в Афганістані, які загрожують і загрожуватимуть безпеці СССР. Мовляв, ці системи радари і підглядальні мали б замінити втрачені американські електронні системи для слідкування на Іранській території.

Це, напевно, з оборонних міркувань СССР послав свої війська в сусідню країну, а таке "оборонне" пояснення більш до вподоби советським громадянам, — на думку знавців і втаємничених у советські справи. Народ у Советському Союзі начебто такі спонуки власного уряду і зрозуміє і сприйме.

Коли ж такий провідний діяч Політбюро, як Борис Пономарьов, секретар Центрального Комітету КПСС, оголошує, що ЗСА і Китай мають намір "використати Афганістан для військових авантур і провокацій проти СССР", то конфлікт Захід — Схід потрапляє з ідеологічної в патріотичну "посудину".

Ще ж робить легшим розвинути народний ентузіазм для продовження боротьби в Афганістані, якщо вона стане справжнім військовим тягарем, — кажуть західні експерти.

Широко розповсюджуються в країні також погослови, що ті і ті сини і чоловіки загинули в Афганістані. Бо родини в СССР шойно тепер дістають офіційні повідомлення про загибель у війні їхніх рідних, а не також створює атмосферу неспокою в Москві.

Інші погослови стосуються відкриття нових військових шпиталів у Ташкенті й Алма-Аті для догляду поранених на афганському фронті, і що червона армія творить нові медичні команди та пересилає їх в Афганістан.

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашого Найдорожчого і Незабутнього МУЖА, БАТЬКА, ДІДА, ПРАДІДА і БРАТА

бл. п.

ІВАНА ГАЛИЧИНА
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

відправлено

в церкві св. Покрови Божої Матері в Озон Парку, Н. Я.;
в церкві СС. Василіянок у Словтсбургу;
в церкві Наша Мати Милосердя, Форест Гіллс;
в церкві св. Агнес в Джерзі Сіті, Н. Дж.

18-го лютого 1980 р., о год. 9-й вранці
Просимо про ласкаві молитви в наміренні Покіяного.

Замість квітів на могилу

бл. п. Івана Галичина
дружина МАРІЯ

складає на добродійні ціні:

50.00 дол. — на церкву св. Покрови Божої Матері в Озон Парку, Н. Я.;
50.00 дол. — на "Церкву в Потребі", Рим;
25.00 дол. — на Наукове Т-во ім. Шевченка;
25.00 дол. — на Фонд Українських Студій в Гарвардському Університеті.
25.00 дол. — на церкву св. Покрови Божої Матері в Озон Парку, Н. Я., зложили ОЛЬГА і ВАСИЛЬ НАСТИН — дочка і зять.

ПОДЯКА

З невимовним болем, ділимося сумною вісткою, що 24-го січня 1980 р., з волі Всевишнього, відійшов у Вічність, наш найдорожчий МУЖ, ТАТО, ДІДУСЬ і БРАТ

бл. п.

ВОЛОДИМИР ТЕСЛЯ

Цією дорогою, складаю сердечну подяку Всем о. Чарлес Меззомо і о. Ропке, за похоронні відправи та відправлення Покіяного на місце Вічного Спочинку на українській католицькій цвинтарі в Глестонбері, Конн.
Щира подяка Церковному Хорам, під диригентурою п. Іж. Олександра Пришляка, який звеличав похоронні відправи.

Щира подяка Приятелям, які несли домовину: пп. Володимирів Василеньків, Павло Колінський, Антонові Наконечному, Петрові Дутич, Іванові Яришові і Ярославові Ткачукові.
Складаю щирі подяки Приятелям і Знайомим, які зложили пожертви на Служби Божі, за квіт, за пожертви на Патріярший Фонд.
За щирі вислови співчуття — усі і листові.
За так численну участь на Панахиді і на похоронах. (Хоча, це був робочий день).
Подяка Спортовому Товариству "Скала".
Дуже дякую всім організаціям на терені Гартфорду, Конн.
Похоронному заведенню Таларського, за візирцеве перевезення похорона.
Нехай Всевишній Господь винагородить Всіх своїми ласками!

КАРОЛИНА ТЕСЛЯ з Родиною

Появився...

(Закінчення зі стор. 1)

поданий видавець, редактор, адреса, періодичність, рік видання, кількість виданих чисел, формат, кількість сторінок, тираж, форма друку, висота передплати і т.п.

Описано докладно 482 пресові органи, які появлялися в 18-ти країнах поселення українців і в сателітних державах. До того додано 66 назв періодиків, яких музеєві не пощастило одержати, отже разом появлялися в 1975-1978 рр. 548 різномірних пресових органів, в тім 2 щоденники й 32 тижневики. Коли включити до того додатки й незалежні сторінки під окремими назвами, то показчик нараховує 619 назв. До цього показчика включено також 30 назв преси, яка почала появлятися в 1979 році.

В порівнянні з показниками з попередніх років цей шостий випуск не викazuje значних змін. Кожного року появляється пересічно 350 пресових органів з тим, що 242 появлялися без перерви протягом усіх 4-ох років. Інші то появляються, то перестають виходити. Однак покищо не запримичується послаблення видавничої діяльності на полі української преси. Відрадіним явищем є, що молодь видає чимало своїх органів і го в більшості українською мовою.

З передмови до показчика виходить, що пресовий відділ Українського Музею-Архіву в Клівленді єдиний в діаспорі спеціалізується в систематичному комплектуванні української еміграційної преси й має її найповнішу збірку. Тому побажано, щоби ті видавці, які ще не висилають своїх видань до УМА, слали їх на таку адресу: Ukrainian Museum-Archives, Inc., 1202 Kenilworth Ave., Cleveland, Ohio 44113.

Замість квітів на свіжкі могилу

Дорогої і Незабутної

бл. п. ІРИНИ ФЕДЕНИШИН

10.00 доларів
на видання ювілейної книги гімназії СС. Василіянок
складає
О. ГЕНТІШ

В ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашого Незабутнього і Найдорожчого МУЖА і БАТЬКА

сл. п. полк.

ОЛЕКСАНДРА УЗОНІВА

буде відслужена

ПАНАХИДА

в катедрі св. Володимира в Нью Йорку, Н. Я.
160 Вест 82-га вул.

в неділю, 24-го лютого 1980 року
після Служби Божої

Друзів, Приятелів і Знайомих просимо помолитися за спокій Його душі.

ЗІНАІДА — дружина
ОЛЕКСАНДРА — дочка

Об'єднання б. Вояків Українців в Америці
Відділ в Рочестері, Н. Я.

ділиться сумною вісткою
із Членством і Дружби та Громадянством,
що дня 6-го лютого 1980 року,
відійшов у Вічність.

б. Секретар Відділу, Інженер, Сотник Армії УНР

бл. п.

ЛЕОНІД САВЧИНСЬКИЙ

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Управа Відділу

Ділимося сумною вісткою з Українським Громадянством,
що дня 3-го лютого 1980 року відійшов у Вічність,
в Монтерей, Каліфорнія, на 72-му році життя

бл. п. магістер прав

ЕВГЕН Й.
ВЕРТЕЛЕЦЬКИЙ

Тіліні Останки спочивають на цвинтарі св. Андрія
в Бавін Бруку, Н. Дж.

Прибиті горем:

СИН, БРАТИ та ВУНУКИ

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ в НЬО ЙОРКУ
136 Друга Авеню, 2-й поверх
(ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ)

П'ятниця, 22-го лютого 1980 року, о год. 7-й веч.

ЗУСТРІЧ З МИСТЦЯМИ
З УКРАЇНИ

АНТОНОМ СОЛОМУХОЮ і ВОЛОДИМИРОМ СТРЕЛЬНИКОВИМ
(з нагоди виставки неконформістів)

ПОКАЗ ПРОЗІРОК КАРТИН

сучасних, офіційно непризнаних мистців з України

Вступити слово виступить ІГОР ЦИШКЕВИЧ

В другій частині вечора — ДИСКУСІЯ

Український Народний Союз

проголошує

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ

потребуючим студентам
на академічний рік 1980-81

Стипендії будуть призначені Стипендіальною Комісією УНСО-юзу студентам визнаним університетів і коледжів, які є членами УНСОюзу щонайменше два роки, на основі:

1. Фінансової потреби;
2. Студійних досягнень (оцінок);
3. Активності в українському громадському, а зокрема студентському житті.

Подання про стипендію, на формулярах, що їх можна на-бути в Головній Канцелярії УНСОюзу, слід вносити до 31-го березня 1980 року, на адресу:

Ukrainian National Association

30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ
УНСОюзу!

В ОДИНАДЦЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашого Дорогого
МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСА

бл. п.

СТЕПАНА ЛАЗУРЕНКО

ПОЛКОВНИКА АРМІЇ УНР

у середу, 27-го лютого 1980 року, о год. 6-й веч.
в церкві св. Андрія в Детройті, Миш.

буде відслужена

ПАНАХИДА

Всіх Знайомих просимо помолитися в цей день за спокій Його Душі.
РОДИНА

Відділ УККА в Чикаго

Чергове засідання керівних органів Відділу УККА в Чикаго відбулося 9-го січня ц.р. Тут було обговорено й рішення ряд справ дальшої праці Відділу.

Свято Державності заплановане на 27-го січня о 3-ій годині пополудні в готелі Бісмарк. На доповіді запрошено високого старшину американської морської піхоти (марінс) генерала Ясківку.

Відзначення роковин Тараса Шевченка заплановане на 8 або 9 березня. На головних доповідях запрошено новоприбулих дисидентів з України — подружжя Караванських.

Після широкого обговорення українських Днів у Чикаго, передано справу комітетові для дальшої аналізи і вибору пори для цих відзначень, перед чи після літніх ваканцій. При цьому була дискусія над принципом українських Днів — чи ці дні мають бути „ПРО НАС“ чи „ДЛЯ НАС“, тобто, чи робити ці дні серед українців чи серед не-українців — золоту середину важко було знайти.

Рішено вислати листа-роз'яснення до президента Ка-

ртера у справі закриття американського консульства в Києві, пов'язаного з подіями в Афганістані.

При цьому було обговорено активізацію чикагської Комісії Оборони Політв'язнів, фонду Катедри Українознавства при Іллінойському університеті та активізацію українських студентських клубів по університетах, зокрема для відзначення Крутянських роковин.

До порядку денного було також додано обговорення засідання і ухвали Крайової Ради УККА в Нью Йорку 15 грудня 1979 року, де було названо „шкідливою“ працю голови закордонного представництва Української Гельсінкської групи ген. Петра Григоренка (згідно з відомленням щоденника „Америка“).

Після гарячих дискусій члени керівних органів відділу УККА в Чикаго, ті що не погоджуються і не одобряють ухвали Крайової Ради УККА в Нью Йорку, заявили, що вишлють листа до централі УККА і домагатимуться уневажнення згаданих ухвал.

Ол. Пошиваник

„Рушничок“ у Фініксі, Арізона.

Оркестра „Рушничок“

Нераз читасмо в нашій пресі, чуюмо з оповідань гостей, які відвідують Арізону, а також знаємо з особистого перебування на сході Америки, які гарні, культурні заходи та балі там відбуваються. Українська громада у Фініксі вже не раз думала щось подібного зробити в себе: спроводити добру оркестру і зробити гарний бал, але все не відважувалась.

Аж ось знайшлися відповідні члени Українсько-Американської Кредитівки і в порозумінні з 3-ім Відділом СУА зважалося на таке відважне діло. По кількох спільних нарадах обрано Бенкетовий Комітет, який очолює інж. Володимир Чопівський, заступником стала Галина Агашук, а далі пані: Ірина Комарницька, Аня Дидик, Люба Лєгстон, і панове: Ярослав Росола, Микола Бурла і Роман Бадинський. Члени Комітету розподіли між собою працю: розпродаж квитків вступу, підшукування залі в одному з найкращих модерних готелів, і діло пішло в рух. Інж. В. Чопівський зайнявся справою оркестри, по короткому часу домовившись із оркестрою „Рушничок“, що пішла нам на дуже вигідні умови, за що „Рушничкові“ щира подяка.

Коли по кількох тижнях наполовненої праці члени Комітету побачили свій надсподіваний вислід, що велика забавова зала не буде світити порожніми столами, це додало їм ще більшого запалу до праці. Бенкетовий Комітет і багато прихильників бенкету не могли вже дочекатися побачити свій успіх.

Вже в п'ятницю перед забавою почали з'їжджати гості із дальших місцевостей, як Сан Дієго, Лос Анджелес і інших місцевостей Каліфорнії, також з Рошестера у Міннесоті, з Чикаго, навіть з Філадельфії і з багатьох інших міст ЗСА. Деякі члени оркестри „Рушничок“ приїхали до Фініксу вже заздалегідь, але ентузіастично бенкету з радістю забрали їх до себе.

Нарешті прийшов довгоочікуваний день 16-го листопада, і тоді з приємністю ми бачили крім гарно вистроєних наших аризонців і аризонців, ще і молоді, що не знали звідки і так багато взялося. З поблизу Тусону приїхало коло 30 осіб зважалося о. Мирославів Колодієв, парохів УКЦ, який прибув і сам особисто.

О годині 7-їм увечері всі засіли до столів, а пані Галина Агашук, голова 3-го Відділу СУА, привітала всіх на залі і попросила інж. В. Чопівського до слова. Він привітав всіх на залі від УА Кредитівки, Бенкетового Комітету і представив конференсь панну Аню Дудик, добре знаму у Фініксі з ізої виступів, а також і на „Союзи“.

По смачній вечері панна Аня представила довго очікуваних і милих членів оркестри „Рушничок“. Так розпочався наш Бал. Оркестра „Рушничок“ грою, співом і одягом (вони зміняли його двічі) захопила присутніх на залі, спеціально не-українців, які бачили такий виступ перший раз. До членів Комітету підходило багато гостей з побажаннями, щоб шороку робити такі заходи і запрошувати такі добрі оркестри, як „Рушничок“. Спеціально молоді були зачаровані грою „Рушничка“. Вміле ведення балу панною Анею теж заслуговує на найкращу похвалу.

Якось робилося сумно на серці, коли треба було закінчити цю гарну забаву і розходитися по домівках; тому по останньому танці на добраніч гості ще довго сиділи у залі, робили собі знімки з членами „Рушничка“, щоб мати гарну пам'ятку на майбутнє. Місцеві громадяни були захоплені гарним балом і просили зробити на другий рік такий самий бал, а вони привели багато більше гостей. Не обійшлося і без жарту: один розбавлений гість закликав: „Зібрав Володя кампанію, на велику, але чесну: Галю, Аню і Романа; Любу, Ірку і Миколу; але Славока каже вольо добре буде!“

Ці побажання, заяви, похвали, дотепи і пісеньки так додали комитетові охоти до праці, що на своїх ліквідаційних сходах він ухвалив в листопаді 1980 року зробити бенкет і бал і знову з „Рушничком“. Щастя їм Боже!

Славко Р.

ВІДЗНАЧЕННЯ...

(Закінчення зі стор. 1) дат ніколи не забуваєш поминати в Божественній Літургії.

Це син Василя та Євгенії Марії з роду Попівчаків, що побачив світ у 1937 році в містечку Карнегі, в Пенсильванії, де потім навчався в елементарній школі. Середню освіту завершив у Малій семінарії св. Василя Великого у Стемфорді в 1955 році, а філософічні студії — в Коледжі св. Василя Великого в тому ж місті в 1959 році. Богословську науку здобув в Українській католицькій семінарії св. Йосафата та в Католицькому університеті в Вашингтоні в 1963 році, і тоді ж був висвячений Митрополитом Амвросієм на священника Христової Церкви. Від того часу піднесено його до сану папського шабеляна Святишим отцем Павлом VI у 1974 році, а тепер є він парохом і канцлером Української Католицької Митрополії.

Знаходить він час і для праці серед народу, тому є він головним керівником СУК „Провидіння“, працює як заступник президента Українського Конгресового Комітету Америки і завжди тісно співпрацює з організованою у Відділі УККА українською грома-

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Із сторінок історії українського спорту

Легендарні перемоги Українських спортсменів

12-го червня 1942 року: „Старт“ Київ — збірна німецьких військ Києва — 7:1

17-го липня 1942 року: „Старт“ Київ — ПГС Німецька Армія — 6:0

19-го липня 1942 року: „Старт“ Київ — МСГ Мадярська Армія — 5:1

26-го липня 1942 року: „Старт“ Київ — МСГ Мадярська Армія — 3:2

6-го серпня 1942 року: „Старт“ Київ — „Флак-Ельф“ Німецька Армія — 5:3

Зміна окупантів України

Коли в неділю, 22-го червня 1941 року українські спортсменів в столиці України, Києві приготувалися святково відкрити, збудований власними руками, свій Центральний стадіон, над містом подібно, як і над сотнями інших у совєтській імперії, загуділи перші німецькі бомби. Блискавично, після бомбових атак рушили на схід армія гітлерівської Німеччини. Вже 19-го вересня 1941 року німці зайняли столицю України Київ. Між сотнями тисяч українських юнаків, які на початку війни ще не знали справжніх замірів Гітлера, не хотіли воювати за тюрму народів СССР і радше пішли в німецький полон, знайшлися майже усі змагуни офіційного клубу „Динамо“. Як відомо цей клуб копаного м'яча був одним з найкращих у совєтській імперії (таким він є і під сучасну пору).

Змагання і перемоги киянських футболістів з московськими дружинами, завжди зріджували гордість і гонор у українців, які дивлячись на успішність своїх спортивних любімців, їх прославляли.

Позбувшись своїх „старших братів“ майже усі змагуни колишнього клубу „Динамо“ потрапили на працю у найбільшій киянській пекарні, — Ч. 1.

Головним бажанням цих наших спортсменів було за початкувати зорганізувати власної дружини і тим заохотити спортсменів інших українських міст до відновлення своїх дружин і остаточно до створення Української Ліги Копаного М'яча. На жаль, не здійснилося бажання українських спортсменів. Новий окупант України вповні прервав мету своїх попередників росіян і хоч іншими методами, явно зміряв до знищення українського народу та перетворення України на колонію гітлерівської Німеччини. Українські спортсменів могли, — але гордо відкинули можливість влитися в німецькі клуби, до чого їх намавляли агенти гестапо.

Останні виступи перед вивозом до „Бабиного Яру“

Весною 1942 року киянські спортсменів, не маючи власного стадіону, проводили свої тренінги на доступних відкритих площах.

Німці мали свій стадіон. У цьому часі українські спортсменів прийняли тимчасову назву дружини „Старт“ в складі якої були такі відомі в Україні футболісти, як: Микола Трусевич, Олексій Клименко, Іван Кузьменко, Михайло Свиридовський, Микола Коротких, Федір Тютчев, Михайло Путницький, Василь Сухарев, Володимир Балахін, Михайло Мельник і Макар Гончаренко.

Прийнявши за факт існування тієї української дружини військові власті столиці України дали дозвіл на відкриття „Українського стадіону“, який знаходився при вул. Васильківській з входом з вул. Прозоровської. Офіційне відкриття цього стадіону відбулося 12-го червня 1942 року в програмі якого відбулися: гімнастичні ігри, боксерські і легкоатлетичні змагання. Та найголовнішою точкою відкриття були перші, під німецькою окупацією Києва, — змагання копаного м'яча — нової дружини „Старт“ (її теж звали „Україна“) з репрезентацією місцевого німецького гарнізону.

У своєму першому виступі українці розгромили цю німецьку дружину високим вислідом 7:1. Бажаючі реваншу, німці організували другі змагання, що відбулися 17-го липня 1942 року, цим разом сильніша німецька, військова дружина „ПГС“ зазнала поразки 6:0. Після тієї перемоги німецькі цензори газети „Ново-го Українського Слова“ наказали редакторам, відповідно виправдати цю програму, мовляв, військові не були зіграні в цей час, як в „Старті“ грали визначні колишні змагуни чемпіонської дружини „Динамо“. 19-го липня 1942 року німці заранжували зустріч „Старту“ з сильною репрезентацією мадярської армії „М.С.Г. Вал“, у якій вони були леві переможці мадярів. На превеликий їхній жаль українські спортсменів перемогли цю мадярську дружину високим вислідом 5:1. Зачаровані мадяри гарною технічною грою українців виявили бажання відбутися відплатити змагання, до яких вони мали вступити в значно підсиленому складі.

І так, 26-го липня відбулася ця емоційна зустріч, в якій підсилені мадярська військова дружина програла більш приличним вислідом — 3:2.

І врешті нацисти запланували змагання, що як пізніше показалося; були змаганнями смерті, для частини змагунів „Старту“, який після цього взагалі перестав існувати. Сталося це 6-го серпня 1942 року, саме в часі коли німецька армія дійшла до ріки Волги. Проти української дружини військові власті Києва спростували „славу“ дружини, так зв. „Флакельф“, яка не знала поразки в жадній окупантській команді.

Українські виступи... (Закінчення зі стор. 1)

писання цього репортажу — це питання ще не було розв'язане. Масове розповсюдження українських матеріалів у Лейк Плесіді, викликало велике зацікавлення серед до у нашому місті братньої любові.

Пане Голово, я маю честь представити Вам прикладного сина американської України, гідного всім до наслідування, високопреподобного отця шабеляна Роберта Москаля.

Голова Відділу УККА у Філадельфії проф. Стерчо в асисті мгра Івана Базарка, філадельфійського Українця Року з 1979, та ред. Ліді Бурачинської, чикагської Українки Року з 1978, як і секретаря Мирона Баранського урочисто відчитав текст грамоти учасникам бенкету, які на знак пошани стояли, і передав друковану староукраїнським друком, прикрашену емблемами УККА Грамоту третьому з черги Українцеві Року міста Філадельфії.

піваній німцями країни Європи. Саме тому перед тією грою в киянській різномовній пресі появилися обширні рецензії, у яких подано про всі подвиги тієї німецької дружини, перемогли „Старту“ і докладна статистика здобутих і пропущених голів — обидвома дружинами.

Стадіон „Зеніт“ по березі заповнився військом і на другорядних місцях українськими глядачами. Гра почалася швидкими наступами сильних фізично німців, які пописувалися брутальністю, що її не „помічав“ суддя. Їхнім бажанням було в першу чергу унеможливити славного українського воротаря Трусевича, якого їхні напасники брутально копали при кожному вибігу до м'яча. Першими відкривали рахунок 1:0 німці, але швидко після перебрання ініціативи киянський вирівняли вислід 1:1. До перерви „Старт“ провадив 2:1. Під час перерви до змагунів „Старту“ завітав старшина Командантури, який холоднокриво похваливши українських спортсменів за гарну, чисту і технічну гру, при цьому признавши, що вони вдержали свій гонор, попередив, що в другій половині киянці повинні програти зустріч — в іншому випадку будуть розстріляні. Прослухавши мовчки, що нечувано в спортовому світі „пораду“ українські спортсменів продовжували свою гру по перерві. Після здобутого — третього гола, стадіон окрижало поліція і військом, а між ентузіастичною українською публікою пролунали постріли в повітря для втихомирення її від безмежної радості.

При стані — 5:3 для української дружини, суддя, значно вкоротивши гру, від свистав кінцеву зустріч. Дозволивши спокійно зійти з площі українських спортсменів, уже наступного дня змагунів „Старту“ почали викликати один по одному до канцелярії директора пекарні. Зібравши всіх — гестапівці вивезли їх до відомого Бабиного Яру, де після побойів і тортури, що їх виконували; нацисти: Венцель, Христіан, Рамхін, Цанга і інші, опухлих від голоду, поступово розстрілювали разом з іншими українськими і жидівськими — в'язнями.

На очах своїх друзів загинули від куль нацистів: Микола Трусевич, Олексій Клименко, Іван Кузьменко і Микола Коротких. Кільком нашим змагунам пощастило втекти і між ними Макареві Гончаренкові та Михайлові Свиридовському. Інші визначні українські спортсменів, змагуни копаного м'яча: О. Шадський, К. Скрипченко, М. Юрченко, М. Махнін, О. Радзівинюк, загинули при вступі російських окупантів від куль НКВД, або їх вислано на фронт в рядях Червоної армії, що панічно відступала на Схід.

Використана література: „Футбол України“, Київ 1968, „Бабин Яр“, Анатолій Кузнецов („Юність“) 1966.

так само ви нищите Афганістан“

У Лейк Плесіді відбулася пресконференція з великою участю чужомовних кореспондентів на пресовій конференції в імені Української Гельсінкської групи виступила Ніна Строката — Караванська. Пресконференція відбулася у понеділок, 18-го лютого, в год. 2-їм по полудні, у конференційній залі Миської Управи. Репортаж про конференцію появляється у наступному числі „Свободи“.

Осіб, зацікавлених українськими виступами на Олімпіаді просимо телефонувати на число: (518) 668-2715.

Школа св. Миколая в Пассейку, Н. Дж.

пошукує

УЧИТЕЛЬКУ

Кваліфікації — диплом університету.

Прошу голоситися на тел.: (201) 935-7882 по 4-й год. по пол.

ВІДПИСИ ВІД НАС

СТЕФАНІЯ ВАШУК, членка УНС Відд. 281 ім. Тараса Шевченка, 86 сп. Марії в Рошестері, Н. Й., номер 10 грудня 1979 р. на 66-му р. життя. Нар. 1913 р. в Україні; членкою УНС стала у 1951 р. Залишила у смутку дочку Христинку з чоловіком, сина Роберта з дружиною, сестру Марію та багату кузніну, сестричку і сестриницю. Похорон відбувся 14 грудня 1979 р. на цвинтарі Голі Сепальчєр в Рошестері, Н. Й.

Віща їй Пам'ять! Мері Ковальчук, сестр.

ІВАН СВЕРДІЛОВ, член УНС Відд. 281 ім. Тараса Шевченка, 4 Клівленд, номер 26 листопада 1979 р. на 71-му р. життя. Нар. 1908 р. в Стародубі, Україна, членом УНС став у 1951 р. Залишив у смутку дружину Іванну, дочку Ангеліну і сина Петра. Похорон відбувся на цвинтарі Бруклін Гайтс в Клівленді, Огайо.

Віща йому Пам'ять! Віра Нагора, сестр.

TRAKA COMPANY REPAIRMENT STORES 48 East 7th St. Tr. GR 3-3550, New York 10003 КРАМКА, ОБІДОВІ КОМПЛЕТИ (сервіси), чудові взори, дешево в АРЦІ.

НА ПРОДАЖ

FURNISHED STUDIO APARTMENT Directly on the ocean in Pompano, Florida for rent or sale. Heated pool and sauna. Contact — Mrs. A. Gliwa. 8301 — N.W. 57 Place Ft. Lauderdale, Fla. 33321 Tel.: (305) 721-6678 — Home (305) 563-7211 — Office

РІЗНЕ

ПАМ'ЯТНИКИ

з різноманітними, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавдн Бруклінс. Душа — відома компанія в Філа.

К. М. КАРДОВИЧ І ВОЛОДИМИР БЕЛЯНСЬКИЙ CONSTANTINE M. KARDOVICH WALTER BIFIANSKI

CYPRESS

HILLS MONUMENTS

800 Jamaica Avenue Brooklyn, N.Y. 11208 Tel.: (212) 277-2332

Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9-5 по полудні, в неділю 10-4 по пол.

На бажання і для вигоди клієнтів, радо заїдемо до Вашого дому з проєктами і порадами.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЦПРА і ЧЕСКА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Вальд Брукліні і перенесенням тіл-них Останків з різних храмів саїту.

801 Springfield Avenue IRVINGTON, N.J. NEWARK, N.J. ESsex 5-5555

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE

3535 East Tremont Avenue BRONX, N.Y. 10468 Tel.: 868-2478

191 Avenue "A" NEW YORK, N.Y. 10009 Tel.: 674-3630

Директор ПОСФ СЕНКОВСЬКИЙ

Залучує влаштування похоронів в каплицях, поховань в кожний район міста. Похорони по мінімальним цінам.

Округний Комітет Відділів Українського Народного Союзу Філадельфійської Округи

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

у неділю, 24 лютого 1980 р., о год. 2 по пол. в залі Дому Округи у Філадельфії, Па. при 5004 Н. Олд Йорк Рд.

До участі в зборах є запрошені всі Відділові урядовці і конвенційні делегати наступних Відділів:

10. 32. 45. 62. 83. 105. 116. 128. 153. 154. 156. 162. 163. 173. 216. 231. 237. 239. 245. 247. 248. 261. 268. 269. 321. 324. 331. 339. 347. 352. 362. 375. 378. 383. 388. 397. 422. 424. 430. і 479.

ПРОГРАМА ЗБОРІВ

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів
3. Вибір Номінаційної Комісії
4. Відчитання протоколу з попередніх зборів
5. Звіт уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами
7. Удільнення абсолютній уступаючої Управи
8. Вибір Управи і Контрольної Комісії на 1980 рік
9. Доповідь д-ра ІВАНА О. ФЛИСА
10. Заяви до представників Екзекутиви
11. Схвалення плану праці на 1980 рік
12. Річні справи і закриття зборів

У зборах візьмуть участь

д-р Іван О. Флис, головний предсідник УНС о. протопресвітер Степан Біляк, головний контролер УНС

д-р Богдан Гнатюк, головний контролер УНС Іван Ожежинський, головний радник УНС

По нарадах буде перекуска-гостина для учасників зборів

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ

Петро Тарнавський, голова

Іван Данківський, касир

мгр Василь Колінко, секретар

HOLLAND AMERICA

і

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

впаштовує

7-ДЕННУ ПОДОРОЖ

МОРЕМ — КРУЗ по НАССАВ

КОРАБЛЕМ

ss ROTTERDAM

в суботу, 24-го травня 1980 — суботи, 31-го травня 1980 р.

Візід з Нью Йорку

Щиро запрошується членів УНСОюзу і їх родини взяти участь у шй казковій, відпружувачій подорожі та тиждєнь відпочинку на морі, де буде втішатися надзвичайною обслугою та теплою голландською ввічливістю. Також буде 2-денна зупинка в Нассаві, де закупи є розкішно, а романтичний острів, дає Вам услуги — свої гарні піскові пляжі, риболовля на глибоких морі, гольф, теніс, райський острів з чарівним казино до гри і вечірніми розвагами.

Цей 38.000 тоновий корабель, має 11 повністю охолоджуваних пасажирських покладів. Це дає Вам величезний ряд можливостей для Вашої приємності і комфорту — просторі кабіни, спортові поклади, 2 басейни, кіно, 3 рази денно обильний і смачний харч, різноманітні програми з виступом професійних сил, 2 оркестри до танку, казино до гри, дискотек і багато більше

Ця надзвичайна вакація подорож є впаштована спеціально для наших членів УНСОюзу і своїх родин

Ідте з нами — буде вдоволені! Зустрінете союзних приятелів та поробите нові знайомства!

Будете робити, що Вам подобається у власному дозвіллі. Надзвичайно проведе час!

Реченець золотом до 31-го БЕРЕЗНЯ 1980 року.